

naar man ser den afsat paa Kortet, vil sige: Det er i Grunden en mærkelig Bane, først en Mil til den ene Side, saa en Mil til den anden Side, den snor sig ud og ind som en Slange gennem Arealet. Jeg skal imidlertid samtidig fremhæve, at der ikke er nogen Fare ved at gaa over til det Lovforslag, som her foreligger, eftersom der ikke, saa vidt jeg skønner, vil komme til at foreligge det, som Ministeren ogsaa antydede, at man var lidet tilbøjelig til, nemlig at efterkomme Andragender om at faa Banernes Retninger og Begyndelses- og Endepunkter forandrede, selv om der maatte vise sig maaske berettigede Ønsker i den Henseende. Her er nemlig Tilfældet dette — det vil jeg bede bemærket —, at denne Bane ønskes nu ført tilbage til den Skikkelse, man oprindeligt fra Kommissionens, Regeringens og Folketingets Side havde ønsket, og hvor gode Grunde vi end have haft heroppe til at forandre den, maa jeg sige, at vi ikke risikere noget ved at gaa tilbage til det oprindelige Forslag. Det samme Tilfælde — det antager jeg den højtærede Minister vil være enig med mig i — vil vist meget vanskeligt kunne vise sig ved nogen senere Lejlighed.

Den økonomiske Side af Sagen har den højtærede Minister omtalt. Banen bliver jo meget længere end den anden Bane og koster efter Overslaget forholdsvis meget mindre. Jeg synes nu nok, at disse 1,200,000 Kr., som den 43 km lange Bane er anslaaet til, maa være for lidt i Forhold til, hvad den anden Bane er anslaaet til. Det lader sig jo let udregne. Naar Statens Tilskud beregnes at blive 200,000 Kr. mere med 60 pCt. af Anlægssummen, vil det ses, at Talen kun skulde være om saadant noget som 333,000 Kr. mere for den lange Bane end for den anden. Jeg synes derfor nok, at dette kunde trænge til at undersøges noget nærmere. Selvfølgelig blev jo givet, netop fordi der var, hvad jeg vil kalde, en trafikal Interesse ved at faa Banen ført til Tistrup. Her er det imidlertid en rent lokal Interesse, det er en Erhvervsbane, saa at det muligt ogsaa burde overvejes, om dette Tilskud af 60 pCt., som hører til de større, burde opretholdes, naar den fornemste Side af Banens Karakter, nemlig at den skulde være en Forbindelsesbane til Statsbaner, bortfalder.

Endelig burde det vel ogsaa overvejes noget, om det er tilstrækkeligt at sige: „en Jernbane fra Varde til Grindsted“. Det kan, især hvis man vil udvikle noget mere det, som stod affegnet i sin Tid om en Bane fra Grindsted til Varde, blive en

ganske overordentlig lang Bane. Jeg synes, at der dog maatte være et Punkt, og jeg tror sikkert, at Forslagsstillerne ikke ere ude af Stand til at angive baade et og flere Punkter, som de mene, at denne Bane skal gaa over, thi det er jo paa ingen Maade i nogen lige Linie mellem Grindsted og Varde, man ønsker at anlægge Banen, og hvis man vil gaa først et Par Mil til Vest og saa et Par Mil til Øst o. s. v., kan det blive en ret ubestemt Betegnelse. Derfor synes jeg, at der ogsaa skulde være fastsat noget nærmere i den Henseende. Overhovedet tror jeg, at samtidig med, at der her i Tinget vistnok er en velvillig Stemning for under de tilstedeværende særegne Forhold at forandre Signaler med Hensyn til denne Bane, er der paa den anden Side ogsaa en ret stærk Stemning for dog at se den lidt nærmere efter, og jeg kan derfor ikke paa mit Partis Vegne foreslaa, at vi uden videre skulle lade Sagen gaa til anden Behandling, hvad jeg siden skal komme tilbage til. Glemmes maa det heller ikke, at denne Bane har været til første Behandling i Folketinget og derefter er gaaet direkte til anden Behandling uden nogen som helst Omtale ved denne, derefter til tredje Behandling og der vedtagen uden nogen som helst Bemærkning. Man kan derfor egentlig ikke med Sikkerhed vide, om Sagen er undersøgt i det andet Ting, der kunde nok være et og andet at bemærke i saa Henseende.

Men i øvrigt vil jeg ganske slutte mig til den højtærede Ministers Forslag om, at vi skulle fremme denne Sag. Den fortjener Støtte, det er særlige Forhold, der foreligger ved denne Lejlighed, og de, der høre til mit Parti, ere villige til at arbejde for dens Fremme. Vi have ganske vist den Mening, at denne Bane alligevel ikke kan komme i en Række af Aar. Den er langt nede paa Listen, den har, saa vidt jeg ved, Nr. 42, og for saa vidt kunde det maaske være lige meget, om den blev vedtagen nu eller noget senere; men der er jo nok nogen Mulighed for, at der kan være nogen Interesse i, at Sagen uden for langt Ophold kunde føres til Ende, eftersom man selvfølgelig ikke kan søge Koncession for denne Bane, Nr. 42, som den er nu, men først naar Banens Endepunkt er angivet paa den Maade, det her sker, og at altsaa den Tid muligvis kunde siges at gaa tabt for de paagældende, og at andre kunde komme dem i Forkøbet.

Jeg skal med disse Ord anbefale Lovforslaget i den Form, hvori det fore-